

Sygn. akt: I C 196/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2019 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. (...)

przeciwko D. P.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 196/19

UZASADNIENIE

WYROKU ZAOCZNEGO z dnia 30 lipca 2019 roku

W dniu 18 lutego 2019 roku do tutejszego Sądu wpłynął pozew P. (...) we W. przeciwko D. P. o zapłatę kwoty 1231,50 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 lipca 2018 roku od (...) Sp. z o.o., z którą pozwany zawarł umowę pożyczki w dniu 8 stycznia 2018 roku.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 stycznia 2018 roku pozwany i (...) Sp. z o.o. zawarli umowę określającą zasady na jakich (...) Sp. z o.o. będzie udzielać pozwanemu pożyczek.

W dniu 8 stycznia 2018 roku (...) Sp. z o.o. przelała na konto pozwanego kwotę 900 zł.

Dowód: umowa (k. 22 - 27), potwierdzenie przelewu (k. 30).

W dniu 30 lipca 2018 roku P. (...) we W. oraz (...) Sp. z o.o. podpisały umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji na mocy, której (...) Sp. z o.o. sprzedała P. (...) we W. wierzytelność objęte wykazem stanowiącym załącznik nr 7.

Dowód: umowa (k. 9 -12).

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 30 lipca 2018 roku wskazano dane pozwanego, datę zawarcia umowy oraz kwotę 900 zł jako kapitał, kwotę 217,60 zł jako koszty i kwotę 80,76 zł jako odsetki.

Dowód: wyciąg (k. 13).

W dniu 11 lutego 2019 roku został wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych P. (...) we W. reprezentowanego przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. w którym wskazano, że w księgach funduszu widnieje zobowiązanie D. P. w kwocie 1231,50 zł wynikające z umowy pożyczki nr (...) nabytej od (...) Sp. z o.o.

Dowód: wyciąg (k. 8).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawi się na wyznaczone posiedzenie albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach procesowych doręczonych pozwanemu, chyba, że budzą one wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania o prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem prawnym, Sąd ma obowiązek ustosunkowania się do twierdzeń strony powodowej z punktu widzenia ich zgodności z rzeczywistym stanem prawnym. W przypadku wątpliwości Sąd nie może wydać wyroku zaocznego opierającego się jedynie na twierdzeniach strony powodowej, ale zobowiązany jest do przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu wyjaśnienia wątpliwości (wyrok SN z dnia 8 maja 1998 roku I CKU 34/98 legalis 338741).

W związku z wątpliwościami dotyczącymi legitymacji strony powodowej, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe polegające na analizie dołączonych do akt sprawy dokumentów i doszedł do przekonania, że powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albowiem właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACA 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 8 stycznia 2018 roku wskazanej w pozwie, a zatem zobowiązana była do wykazania swej legitymacji w niniejszym procesie. Należy wskazać, że w pierwszej kolejności Sąd zobowiązany jest do ustalenia legitymacji strony powodowej, albowiem w przypadku ostatecznego stwierdzenia braku tej legitymacji powództwo podlega oddaleniu bez dalszego merytorycznego badania zasadności żądania i jego wysokości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt I ACA 219/17 – portal orzeczeń; Postępowanie Cywilne pod red. H. Mądrzaka C.H. Beck Warszawa 1999 rok).

Podstawą dochodzenia przeciwko stronie pozwanej kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony powodowej były wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 8), umowa przelewu wierzytelności, wydruk (k. 13), kserokopie pism (k. 16,16v) oraz umowa pożyczki. W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu, wskazaną w pozwie tj. z umowy z dnia 8 stycznia 2018 roku.

W uzasadnieniu wskazanego już orzeczenia z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 Sąd Apelacyjny w Białymstoku wskazał, że „w żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszczone są dane pozwanego i inne informacje, a wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności względem pozwanego jest konkretna wierzytelność”.

Akceptując w całości wskazane przez Sąd Apelacyjny uwagi, Sąd doszedł do przekonania, że ogólna umowa przelewu wierzytelności z dnia 30 lipca 2018 roku, wydruk tabela k. 13, także wyciąg z ksiąg rachunkowych P. (...) nie stanowiły wystarczających dowodów przemawiających za zasadnością żądania strony powodowej.

Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji to ma ona charakter ogólny, nie wynika z niej, że faktycznie strona powodowa nabyła jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu, że przedmiotem tej umowy była jakąkolwiek wierzytelność przeciwko pozwanemu. W ocenie Sądu uzupełnieniem umowy przelewu wierzytelności jest załącznik nr 7 do tej umowy, obejmujący konkretne wierzytelności objęte umową przelewu. Załącznik ten ma istotne znaczenie, albowiem konkretyzuje przedmiot umowy przelewu wierzytelności. W ocenie Sądu tylko umowa przelewu wierzytelności i załącznik nr 7 do niej łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 8 stycznia 2018 roku.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu rozważań wskazanych w uzasadnieniu wskazanego wyżej orzeczenia Sądu Apelacyjnego, dowodem potwierdzającym nabycie wierzytelności przeciwko pozwanemu ze wskazanej w pozwie umowy bankowej, nie mógł być wydruk z k. 13. W szczególności należy wskazać, że wydruk ten nie został podpisany przez strony umowy przelewu wierzytelności, nie wiadomo także kiedy został sporządzony i przez kogo, a także czy faktycznie odzwierciedla on dane zawarte w załączniku nr 7 do umowy z dnia 30 lipca 2018 roku i pochodzi z tego załącznika (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25 maja 2017 roku sygn. akt I ACa 219/17 z uzasadnieniem – portal orzeczeń).

Nadto sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie mógł być dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 8 stycznia 2018 roku.

Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577). Zapisy z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku umowy sprzedaży wierzytelności i szczegółowego załącznika do niej, nie mogły być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Sąd uznał za niewiarygodne pisma k. 16 i 16v, albowiem zostały złożone w kserokopii, nie wiadomo, czy osoba, która je podpisała była uprawniona do ich sporządzenia. Nadto same pisma nie mogły świadczyć o tym, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości, że nabyła wobec pozwanego konkretną wierzytelność z umowy z dnia 8 stycznia 2018 roku, nie udowodniła zatem swej legitymacji.

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.